

“He fet un disc amb noves sonoritats, sense renunciar al meu estil”

ENTREVISTA A

Èric Vinaixa músic, cantant i compositor

El músic i cantant Èric Vinaixa acaba de publicar ‘Les mil cares de la nit’, el seu quint àlbum en solitari i el primer des del seu retorn a Miravet. Un treball elaborat al local d’assaig de Ginestar amb contacte estret amb els seus companys de banda, que presenta noves sonoritats tot mantenint el seu estil a l’hora d’escriure, produir i interpretar.

Miravet Joan Josep Carot

Pregunta: Què trobarem al teu nou disc?

Resposta: Dotze cançons independents, amb un segell molt propi, que segueix la línia dels meus treballs anteriors, i que cadascuna d’elles conté, d’alguna manera, el concepte o la paraula nit, en les diverses accepcions del terme. És a dir, la nit pot ser tranquil·litat, o pot ser por, o pot ser solitud, o pot ser sortir de festa, o pot ser estimar, o pot ser qual-sevol cosa.

P: Per això l’has titulat *Les mil cares de la nit*, no?

R: Exacte, perquè les nits tenen mil cares, mil cares igual que naltros.

P: Què aporta este quint àlbum en solitari a la teua discografia?

R: És un pas endavant, és seguir el meu estil i la meua identitat musical, portar-la cap a noves sonoritats, cap a noves textures, sense renunciar mai al meu estil.

P: Quina cançó creus que representa millor l’ànima d’este disc?

R: No hi ha una única cançó, perquè totes les cançons són independents i totes les cançons tenen la seua pròpia característica.

P: I per què vas triar com a primer single *És amb tu*?

R: Volíem una cançó que fos molt directa, molt il·luminosa, molt positiva... La discogràfica va proposar esta cançó, per arribar a un públic més

ampli, no només al meu públic, i per això la vam escollir.

P: I el procés de creació, com ha estat?

R: El procés de creació en el meu cas sempre és el mateix. Escric música i música i música contínuament. Quan se’m desperta el cuquet, que sol ser cada tres anys, miro què tinc escrit i a partir d’aquí treballo les lletres en funció del moment vital que estic vivint, perquè tot tingue una certa cohesió a nivell conceptual.

P: Alguna anècdota en este procés de creació?

R: Mira, una cosa que destaco, que feia molts anys que no feia, és que he treballat molt al local d’assaig amb els músics, hem estat en contacte directe, com quan teníem 15 anys i quedàvem al local per assajar i passar-nos-ho bé.

PROCÉS DE CREACIÓ

“He treballat molt al local d’assaig amb els músics com quan teníem 15 anys”

P: I has tomat a Miravet?

R: Sí. Després de viure 25 anys a Barcelona, he tornat a Miravet. Soc miravetà de cor i ara torno a ser miravetà empadronat, i amb este disc vull reconnectar amb les meues arrels, també amb la música a tra-

El músic miravetà Èric Vinaixa, al costat d’un piano, instrument que toca juntament amb la guitarra. / CEDIDA

REACCIONS

“Estan contents amb la producció, la qualitat de les cançons i les interpretacions”

vés del contacte directe amb els músics.

P: Has explicat abans que has buscat noves sonoritats.

R: Sí, sí, hi ha noves sonoritats, sempre hi ha matisos diferents, no és que de sobte he fet una cosa totalment diferent, però, per exemple, hi ha alguna cançó que he treballat amb tipus de sonoritats, de bases, de textures, sobretot amb teclats, que no havia fet servir abans.

P: Hi ha hagut alguna col·laboració en este nou treball que haja estat especialment significativa per a tu?

R: He col·laborat amb els mateixos músics que he fet els últims discos, Jaume Fraga, Núria Pinyol i l’Ivan Contreras, a la secció de cordes. I després, fa anys que no hi tre-

ballava, amb un trio de vents, amb el Víctor Bauzá, Dan Posen i l’Òscar Bas. I també amb ma filla Júlia, que toca la flauta travessera en un parell de temes.

P: Quina edat té?

R: 11 anys. Esta vegada li ha tocat un paper de flauta més complicat.

En el disc anterior, *La més bonica història*, ja va tocar amb la flauta unes notes més senzilles. En el disc anterior, amb 4 anys, va tocar lo triangle en una cançó. I just acabada de néixer, jo estava a punt de publicar el disc *Insinuacions*, i li vaig gravar el part, que surt en la cançó *Dorm, petit dorm*.

P: Quina ha estat la resposta que ha tingut el teu primer single?

R: Molt bona, molt positiva, molt optimista... La gent no s’esperava una cançó pop tan directa, tan bonrollista, perquè crec que feia molt temps que no treia com a primer single d’un treball una cançó tan fresca i vital.

P: I la reacció dels fans al nou àlbum?

R: Pels missatges que m’arriben i pel que veig a les xarxes, estan supercontents amb la producció, la qualitat de les cançons i les interpretacions. La gent diu que hem fet un pas més i que el disc està a l’alçada o més dels anteriors. Si ho pensessin al revés, tindriem un problema.

P: Continues incloent una cançó en anglès.

R: Sí. Sempre hi ha alguna cançó que fer la lletra en català em costa per la sonoritat i si la faig en anglès funciona directament, de seguida.

P: La portada del disc és un carrer de Miravet.

R: Soc un patriota de Miravet des de sempre. No volia fer una portada postal de Miravet. Volia un racó bonic, que es veiés a la nit, il·luminat, tal com aquesta, al nucli antic de Miravet.

P: I ara quins plans tens de promoció?

R: Ara tinc un mes i mig de promoció del disc. El primer concert de la gira serà el 2 de febrer a la sala Luz de Gas dins del festival Barna Sants. ■